

Wtorek, 11 marca 2014 r.

P7_TA(2014)0207

Arabia Saudyjska

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 marca 2014 r. w sprawie Arabii Saudyjskiej – jej stosunków z UE oraz jej roli na Bliskim Wschodzie i w Afryce Północnej (2013/2147(INI))

(2017/C 378/07)

Parlament Europejski,

- uwzględniając umowę o współpracy z dnia 25 lutego 1989 r. między Unią Europejską a Radą Współpracy Państw Zatoki (RWPZ),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 lipca 1990 r. w sprawie znaczenia umowy o wolnym handlu, która ma zostać zawarta między EWG a Radą Współpracy Państw Zatoki ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 18 stycznia 1996 r. w sprawie Arabii Saudyjskiej ⁽²⁾,
- uwzględniając porozumienie gospodarcze między państwami należącymi do RWPZ przyjęte w dniu 31 grudnia 2001 r. w Maskacie (Oman), oraz deklarację RWPZ z Ad-Dauhy z dnia 21 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia unii celnej dla Rady Współpracy Państw Zatoki,
- uwzględniając ratyfikację w październiku 2004 r. przez Arabię Saudyjską Konwencji ONZ w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet, ze szczególnym uwzględnieniem jej art. 7 dotyczącego życia politycznego i publicznego,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 marca 2005 r. w sprawie Arabii Saudyjskiej ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 6 lipca 2006 r. w sprawie wolności słowa w Internecie ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 maja 2007 r. w sprawie reform w świecie arabskim: jaką strategię powinna obrać Unia Europejska? ⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 grudnia 2007 r. w sprawie praw kobiet w Arabii Saudyjskiej ⁽⁶⁾,
- uwzględniając sprawozdanie na temat wdrażania europejskiej strategii bezpieczeństwa – „Utrzymanie bezpieczeństwa w zmieniającym się świecie”, przyjęte przez Radę w grudniu 2008 r.,
- uwzględniając wspólny komunikat z 19. spotkania ministerialnego UE-RWPZ z dnia 29 kwietnia 2009 r. w Maskacie,
- uwzględniając wspólny program działań (2010–2013) na rzecz wdrożenia umowy o współpracy UE-RWPZ z 1989 r.,
- uwzględniając rezolucję z dnia 20 maja 2010 r. w sprawie Unii na rzecz Regionu Morza Śródziemnego ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 231 z 17.9.1990, s. 216.

⁽²⁾ Dz.U. C 32 z 5.2.1996, s. 98.

⁽³⁾ Dz.U. C 320 E z 15.12.2005, s. 281.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 303 E z 13.12.2006, s. 879.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 76 E z 27.3.2008, s. 100.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 323 E z 18.12.2008, s. 529.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 161 E z 31.5.2011, s. 126.

Wtorek, 11 marca 2014 r.

- uwzględniając wspólny komunikat z 20. spotkania ministerialnego z dnia 14 czerwca 2010 r. w Luksemburgu,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 24 marca 2011 r. w sprawie stosunków Unii Europejskiej z Radą Współpracy Państw Zatoki ⁽¹⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 7 kwietnia 2011 r. w sprawie sytuacji w Syrii, Bahrajnie i Jemenie ⁽²⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 7 lipca 2011 r. w sprawie sytuacji w Syrii, Jemenie i Bahrajnie w kontekście sytuacji w świecie arabskim i w Afryce Północnej ⁽³⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 września 2011 r. w sprawie sytuacji w Syrii ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 27 października 2011 r. w sprawie Bahrajnu ⁽⁵⁾,
 - uwzględniając swoje rezolucje w sprawie corocznych posiedzeń Komisji Praw Człowieka ONZ w Genewie (2000–2012),
 - uwzględniając wizytę przewodniczącej Podkomisji Praw Człowieka Parlamentu Europejskiego w imieniu przewodniczącego Martina Schulza w Arabii Saudyjskiej w dniach 24–25 listopada 2013 r.,
 - uwzględniając swoje roczne sprawozdania na temat praw człowieka,
 - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych oraz opinię Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia (A7-0125/2014),
- A. mając na uwadze, że Królestwo Arabii Saudyjskiej jest wpływowym podmiotem politycznym, gospodarczym i religijnym na Bliskim Wschodzie i w świecie islamskim, wiodącym światowym producentem ropy naftowej oraz założycielem i wiodącym członkiem Rady Współpracy Państw Zatoki i grupy G-20; mając na uwadze, że Królestwo Arabii Saudyjskiej jest ważnym partnerem UE;
- B. mając na uwadze, że UE jest głównym partnerem handlowym Arabii Saudyjskiej odpowiadającym za 15 % całkowitych obrotów handlowych, a Królestwo Arabii Saudyjskiej jest jedenastym pod względem znaczenia partnerem handlowym UE; mając na uwadze, że duża liczba przedsiębiorstw UE inwestuje w saudyjską gospodarkę, w szczególności w przemysł naftowy tego kraju, oraz że Królestwo Arabii Saudyjskiej jest ważnym rynkiem zbytu dla towarów przemysłowych z UE w takich dziedzinach, jak sektor obrony, transport, przemysł samochodowy, medyczny i chemiczny;
- C. mając na uwadze, że przywóz towarów z Królestwa Arabii Saudyjskiej do UE, a także wywóz towarów z UE do Królestwa Arabii Saudyjskiej znacznie wzrósł w latach 2010–2012;
- D. mając na uwadze, że wciąż nie zakończono rozpoczętych 20 lat temu negocjacji w sprawie umowy o wolnym handlu pomiędzy UE a RWPZ;
- E. mając na uwadze, że UE i Królestwo Arabii Saudyjskiej stoją przed wspólnymi wyzwaniami, których przyczyny i skutki mają charakter ogólnoświatowy, takimi jak szybko zmieniająca się gospodarka, migracje, bezpieczeństwo energetyczne, terroryzm międzynarodowy, rozprzestrzenianie broni masowego rażenia (BMR) oraz pogarszanie się stanu środowiska naturalnego;
- F. mając na uwadze, że w związku ze zmieniającymi się uwarunkowaniami politycznymi i strategicznymi w regionie Bliskiego Wschodu i Afryki Północnej należy ponownie ocenić stosunki między UE a Królestwem Arabii Saudyjskiej;
- G. mając na uwadze, że Królestwo Arabii Saudyjskiej jest dziedziczną monarchią absolutną, w której nie jest wybierany parlament; mając na uwadze, że kraj ten stoi przed wyzwaniem sukcesji tronu; mając na uwadze, że liczba mieszkańców Królestwa Arabii Saudyjskiej wynosi 28 mln, z czego 9 mln to obcokrajowcy, a 10 mln to osoby poniżej 18. roku życia; mając na uwadze, że wdrażanie skromnych i stopniowych reform rozpoczęto w Królestwie Arabii Saudyjskiej już w 2001 r., ale nie zostały one zinstytucjonalizowane, więc można je łatwo cofnąć; mając na uwadze, że sytuacja tego kraju w dziedzinie praw człowieka jest fatalna i występuje zasadniczy rozdźwięk między zobowiązaniami międzynarodowymi tego kraju a ich realizacją;

⁽¹⁾ Dz.U. C 247 E z 17.8.2012, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 296 E z 2.10.2012, s. 81.

⁽³⁾ Dz.U. C 33 E z 5.2.2013, s. 158.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 51 E z 22.2.2013, s. 118.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 131 E z 8.5.2013, s. 125.

Wtorek, 11 marca 2014 r.

- H. mając na uwadze, że pierwsze w Arabii Saudyjskiej wybory samorządowe w 2005 r. były pierwszymi wyborami w historii tego kraju; mając na uwadze, że w 2015 r. jedynie połowa członków rad miejskich zostanie powołana w wyniku wyborów, a druga połowa zostanie mianowana przez króla, tak jak dotychczas;
- I. mając na uwadze, że dopiero w tym roku do Rady Konsultacyjnej Królestwa Arabii Saudyjskiej (Madżlis asz-Szura) powołano po raz pierwszy 30 kobiet oraz mając na uwadze, że dopiero w 2015 r. kobiety będą mogły głosować w wyborach samorządowych;
- J. mając na uwadze, że w sprawozdaniu Banku Światowego pt. „Kobiety, biznes i prawo w 2014 r. – znoszenie ograniczeń dla wzmocnienia równości płci”⁽¹⁾ Arabia Saudyjska znalazła się na pierwszym miejscu w wykazie krajów, których prawo ogranicza potencjał gospodarczy kobiet;
- K. mając na uwadze, że Królestwo Arabii Saudyjskiej jest jedynym na świecie państwem, w którym kobietom nie wolno prowadzić pojazdów, i chociaż nie istnieje żadne oficjalne prawo zakazujące tego, w 1990 r. na mocy dekretu ministerialnego sformalizowano obowiązujący zakaz zwyczajowy i kobietom, które próbują prowadzić, grozi aresztowanie;
- L. mając na uwadze, że zgodnie z opracowanym przez UNDP wskaźnikiem nierówności płci (GII) za 2012 r. Arabia Saudyjska zajmuje 145. miejsce spośród 148 państw, co czyni ją jednym z państw, w którym w skali światowej występują największe nierówności; mając na uwadze, że według raportu „Global Gender Gap Report” za 2012 r. (opracowanego przez Światowe Forum Gospodarcze) udział kobiet w rynku pracy w Królestwie Arabii Saudyjskiej jest jednym z najniższych na świecie (133. miejsce na 135 państw);
- M. mając na uwadze, że w Królestwie Arabii Saudyjskiej wykonuje się karę śmierci za wiele przestępstw, a w 2013 r. wykonano ją na przynajmniej 24 osobach; mając na uwadze, że w roku 2011 karę śmierci wykonano na przynajmniej 80 osobach, podobną liczbę osób, w tym niepełnoletnich i obcokrajowców, ukarano śmiercią w 2012 r. – ponad trzykrotnie więcej niż w 2010 r.; mając na uwadze, że Królestwo Arabii Saudyjskiej jest jednym z niewielu państw, w których wciąż odbywają się publiczne egzekucje; mając na uwadze, że istnieją doniesienia o egzekucji kobiet w Arabii Saudyjskiej przez ukamienowanie, które to akty są sprzeczne ze standardami Komisji ONZ ds. Statusu Kobiet, potępiającej je jako barbarzyńską formę tortur;
- N. mając na uwadze, że Królestwo Arabii Saudyjskiej podjęło poważne i zdecydowane działania oraz przedsięwzięło rygorystyczne środki w celu zwalczania terroryzmu i działalności finansowej powiązanej z terroryzmem; mając na uwadze, że Królestwo Arabii Saudyjskiej odgrywa jednocześnie wiodącą rolę w rozpowszechnianiu i promowaniu na świecie szczególnie rygorystycznej salafickiej/wahhabickiej interpretacji islamu; mając na uwadze, że najbardziej skrajne przejawy salafizmu/wahhabizmu stanowią inspirację dla organizacji terrorystycznych takich jak Al-Kaida i są zagrożeniem dla bezpieczeństwa światowego, w tym dla samego Królestwa Arabii Saudyjskiej; mając na uwadze, że Królestwo Arabii Saudyjskiej opracowało system kontroli transakcji finansowych w celu dopilnowania, by nie przekazywano żadnych środków finansowych organizacjom terrorystycznym – system ten należy dodatkowo wzmocnić;
- O. mając na uwadze, że eksperci ONZ w dziedzinie praw człowieka już od dawna wyrażają zaniepokojenie w związku ze zbyt szeroką gamą środków przeciwdziałania terroryzmowi, która obejmuje potajemne przetrzymywanie i która naraziła pokojowo nastawionych dysydentów na zatrzymania i pozbawienie wolności w wyniku oskarżenia o terroryzm; mając na uwadze, że międzynarodowe organizacje praw człowieka zwróciły się do króla Abd Allaha o odrzucenie ustawy o zwalczaniu terroryzmu przyjętej przez Radę Ministrów w dniu 16 grudnia 2013 r., ponieważ zbyt ogólnie definiuje się w niej terroryzm, co wprowadza niesprawiedliwe ograniczenia wolności wypowiedzi i potencjalnie prowadzi do uznania za przestępstwo wszelkich wypowiedzi krytycznych wobec rządu lub społeczeństwa Arabii Saudyjskiej;
- P. mając na uwadze, że wolność wypowiedzi oraz prasy i mediów, zarówno internetowych, jak i tradycyjnych, są zasadniczymi warunkami wstępnymi oraz katalizatorami demokratyzacji i reform, umożliwiając także niezbędny nadzór nad organami władzy;
- Q. mając na uwadze, że Królestwo Arabii Saudyjskiej zamieszkuje dynamiczna społeczność aktywistów internetowych i w państwie tym odnotowuje się największą na Bliskim Wschodzie liczbę użytkowników serwisu Twitter;
- R. mając na uwadze, że działalność organizacji praw człowieka w Królestwie Arabii Saudyjskiej podlega ścisłym ograniczeniom, o czym świadczy odmowa zarejestrowania przez władze Ośrodka Praw Człowieka Adala i Unii na rzecz Praw Człowieka; mając na uwadze, że organizacje charytatywne to wciąż jedyny dozwolony w Królestwie Arabii Saudyjskiej rodzaj organizacji społeczeństwa obywatelskiego;
- S. mając na uwadze, że Królestwo Arabii Saudyjskiej musi zapewnić prawdziwą swobodę wyznania w szczególności w odniesieniu do publicznego praktykowania religii oraz mniejszości religijnych zgodnie z istotną rolą, którą Królestwo Arabii Saudyjskiej odgrywa jako opiekun dwóch świątych islamskich meczetów w Mekce i Medynie;

⁽¹⁾ <http://wbl.worldbank.org/~media/FPDKM/WBL/Documents/Reports/2014/Women-Business-and-the-Law-2014-Key-Findings.pdf>.

Wtorek, 11 marca 2014 r.

- T. mając na uwadze, że Królestwo Arabii Saudyjskiej w dalszym ciągu odpowiada za powszechne naruszenia podstawowych praw człowieka, pomimo zadeklarowania przed Radą Praw Człowieka ONZ zgody na przyjęcie licznych zaleceń wydanych w 2009 r. w powszechnym okresowym przeglądzie praw człowieka; mając na uwadze, że wśród zaleceń wymieniono reformę systemu sądownictwa karnego, który narusza najbardziej podstawowe normy międzynarodowe – zatrzymani nagminnie padają ofiarą systematycznego naruszania zasady sprawiedliwości proceduralnej ze względu na brak zebranego na piśmie kodeksu karnego, który jasno określałby, co stanowi przestępstwo; ponadto sędziowie mogą orzekać w zależności od własnej interpretacji prawa islamskiego i tradycji związanych z życiem proroka; mając na uwadze, że obecny minister sprawiedliwości podkreślił swój zamiar skodyfikowania szariatu i wydania wytycznych dotyczących wyroków;
- U. mając na uwadze, że w 2007 r. król Abd Allah zapoczątkował szereg stopniowych reform wymiaru sprawiedliwości, zatwierdzając plan nowego systemu sądowego, w tym ustanowienie sądu najwyższego oraz sądów szczególnych właściwych w dziedzinie handlu, prawa pracy i administracji;
- V. mając na uwadze, że ponad milion Etiopczyków, Banglijczyków, Hindusów, Filipińczyków, Pakistańczyków i Jemeńczyków odesłano w ostatnich miesiącach do krajów pochodzenia po wprowadzeniu reformy prawa pracy w celu obniżenia wysokiej liczby pracowników migrujących, aby zmniejszyć bezrobocie wśród obywateli Arabii Saudyjskiej; mając na uwadze, że przyspieszony napływ ogromnej liczby powracających pracowników stanowił nadzwyczajne obciążenie dla często ubogich i niestabilnych krajów pochodzenia;
- W. mając na uwadze, że dnia 12 listopada 2013 r. Zgromadzenie Ogólne ONZ wybrało Królestwo Arabii Saudyjskiej na członka Rady Praw Człowieka o trzyletniej kadencji, która rozpoczyna się dnia 1 stycznia 2014 r.;
- X. mając na uwadze, że rozpoczęcie dialogu pomiędzy Królestwem Arabii Saudyjskiej a UE na temat praw człowieka mogłoby stać się bardzo użyteczną okazją do wzmocnienia wzajemnego zrozumienia i promowania dalszych reform w tym kraju;
1. uznaje wzajemną zależność UE i Królestwa Arabii Saudyjskiej w dziedzinie stabilności regionalnej, stosunków ze światem islamskim, przyszłości przemian w krajach arabskiej wiosny, izraelsko-palestyńskiego procesu pokojowego, wojny w Syrii, poprawy stosunków z Iranem, zwalczania terroryzmu, stabilności światowych rynków ropy naftowej i rynków finansowych, handlu, inwestycji oraz w kwestii zarządzania światowego, zwłaszcza za pośrednictwem Banku Światowego, Międzynarodowego Funduszu Walutowego i w ramach G-20; zaznacza, że – ze względu na ich położenie geopolityczne – na Królestwie Arabii Saudyjskiej i innych państwach członkowskich RWPZ skupiają się wyzwania w dziedzinie bezpieczeństwa o regionalnych i globalnych konsekwencjach;
 2. podziela niektóre obawy Królestwa Arabii Saudyjskiej, ale apeluje do rządu o czynne i konstruktywne zaangażowanie się w działania wspólnoty międzynarodowej; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje przede wszystkim zawarcie porozumienia pomiędzy Stanami Zjednoczonymi a Rosją w sprawie usunięcia broni chemicznej z Syrii przy jednoczesnym uniknięciu konfrontacji wojskowej;
 3. zwraca się także do Królestwa Arabii Saudyjskiej o czynne wsparcie niedawno zawartego porozumienia tymczasowego pomiędzy grupą UE3+3 a Iranem oraz o pomoc w znalezieniu dyplomatycznego rozwiązania nieuregulowanych kwestii broni jądrowej w ramach szerszego porozumienia w ciągu kolejnych sześciu miesięcy w trosce o pokój i bezpieczeństwo w całym regionie;
 4. podkreśla, że Europa jest zainteresowana pokojową i uporządkowaną ewolucją i procesem reformy politycznej w Królestwie Arabii Saudyjskiej, ponieważ jest to kluczowy czynnik długoterminowego pokoju, stabilności i rozwoju w tym regionie;
 5. wzywa Królestwo Arabii Saudyjskiej do zainicjowania dialogu z UE na temat praw człowieka, aby umożliwić lepsze zrozumienie i identyfikację koniecznych zmian;
 6. zwraca się do władz Królestwa Arabii Saudyjskiej o umożliwienie organizacjom praw człowieka działania poprzez ułatwienie procesu rejestracji ich pozwoleń; wyraża ubolewanie w związku z prześladowaniem działaczy na rzecz praw człowieka oraz pozbawianiem ich wolności bez przedstawienia zarzutów;
 7. wzywa władze Królestwa Arabii Saudyjskiej do umożliwienia niezależnego działania Krajowemu Stowarzyszeniu na rzecz Praw Człowieka oraz do przestrzegania norm ONZ dotyczących krajowych instytucji zajmujących się prawami człowieka (zasady paryskie);

Wtorek, 11 marca 2014 r.

8. przypomina, że sytuacja Królestwa Arabii Saudyjskiej w dziedzinie praw człowieka została oceniona w ramach powszechnego okresowego przeglądu praw człowieka Rady Praw Człowieka w lutym 2009 r. oraz że władze Królestwa Arabii Saudyjskiej oficjalnie przyjęły znaczną liczbę zaleceń wystosowanych przez państwa członkowskie UE w trakcie tego przeglądu, w tym np. zalecenia wzywające do zniesienia opieki mężczyzny nad kobietą oraz służące ograniczeniu stosowania kary śmierci i kar cielesnych; oczekuje na większy postęp we wdrażaniu tych zaleceń oraz nawołuje Królestwo Arabii Saudyjskiej do przyjęcia konstruktywnego podejścia w odniesieniu do zaleceń przedstawionych w kontekście trwającego powszechnego okresowego przeglądu praw człowieka w 2013 r.;

9. wyraża poważne zaniepokojenie w związku ze wciąż powszechnymi naruszeniami praw człowieka, takimi jak niesłuszne aresztowania i pozbawianie wolności, tortury, zakaz przemieszczania się, prześladowania sądowe oraz niesprawiedliwe procesy; jest szczególnie zaniepokojony coraz szerszym wykorzystywaniem rzekomych środków zwalczania terroryzmu jako narzędzi służących aresztowaniu obrońców praw człowieka oraz doniesieniami o coraz większej bezkarności tych, którzy naruszają prawa człowieka; wzywa rząd saudyjski do pilnego podjęcia działań w następstwie zaleceń zawartych w uniwersalnym okresowym przeglądzie praw człowieka z 2009 r., w tym do dalszego realizowania i intensyfikacji reformy sądownictwa;

10. z zadowoleniem przyjmuje zaangażowanie Królestwa Arabii Saudyjskiej w działania systemu ONZ na rzecz praw człowieka za pośrednictwem Rady Praw Człowieka oraz dotychczas ratyfikowanych przez to państwo powszechnych konwencji w zakresie praw człowieka; wzywa jednak Królestwo Arabii Saudyjskiej do podpisania i ratyfikowania pozostałych podstawowych traktatów i porozumień ONZ w zakresie praw człowieka, takich jak Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych, Międzynarodowy pakt praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych oraz Międzynarodowa konwencja o ochronie praw wszystkich pracowników migrujących i członków ich rodzin;

11. uważa, że w związku z wejściem Królestwa Arabii Saudyjskiej do Rady Praw Człowieka ONZ wzrosły światowe oczekiwania, by państwo to wykazało szczególne poszanowanie dla praw człowieka i demokracji, oraz zwraca się do Królestwa Arabii Saudyjskiej o zwielokrotnienie wysiłków na rzecz reform; oczekuje, że członkowie Rady Praw Człowieka będą w pełni współpracować w ramach procedur specjalnych tego organu oraz że wszyscy specjaliści sprawozdawcy ONZ będą mogli odbyć niezakłócone wizyty, w szczególności zaś, że przyjęta zostanie wizyta specjalnego sprawozdawcy ONZ ds. tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania;

12. zauważa, że w Królestwie Arabii Saudyjskiej zarejestrowano ponoć największą liczbę użytkowników serwisu Twitter na świecie, co dowodzi, że internetowe sieci społecznościowe odgrywają ważną rolę w tym kraju oraz że kobiety coraz częściej korzystają z internetu i z sieci społecznościowych; wzywa władze Królestwa Arabii Saudyjskiej do umożliwienia niezależnego działania prasy i mediów oraz do zagwarantowania wszystkim mieszkańcom Królestwa Arabii Saudyjskiej wolności słowa, zrzeszania się i organizowania pokojowych zgromadzeń; wyraża ubolewanie w związku z prześladowaniem działaczy i protestujących podczas pokojowych demonstracji; podkreśla, że pokojowa działalność na rzecz podstawowych praw lub wyrażanie krytycznych uwag w mediach społecznościowych stanowią wyraz niepodważalnego prawa, jak to podkreślił Parlament w swoim sprawozdaniu na temat wolności cyfrowej; podkreśla, że wolność prasy i mediów, zarówno internetowych, jak i tradycyjnych, ma zasadnicze znaczenie w wolnym społeczeństwie i odgrywa znaczącą rolę w kontrolowaniu władz;

13. wzywa rząd Królestwa Arabii Saudyjskiej do wypełniania jego zobowiązań wynikających z szeregu dokumentów dotyczących praw człowieka, w tym Arabskiej karty praw człowieka, Konwencji o prawach dziecka, Konwencji w sprawie zakazu stosowania tortur oraz Konwencji w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet;

14. wzywa Królestwo Arabii Saudyjskiej do podpisania i ratyfikowania Rzymskiego Statutu Międzynarodowego Trybunału Karnego (MTK);

15. wzywa władze Królestwa Arabii Saudyjskiej do udoskonalenia systemu sądownictwa karnego, który opiera się na szariacie, tak aby zapewnić przestrzeganie norm międzynarodowych dotyczących procedur aresztowania, pozbawienia wolności oraz prowadzenia procesów, a także praw więźniów;

16. wzywa władze Królestwa Arabii Saudyjskiej do uwolnienia więźniów sumienia, położenia kresu prześladowaniom sądowym i pozasądowym obrońców praw człowieka oraz do przyspieszenia wdrażania nowego prawa w dziedzinie organizacji pozarządowych, które zagwarantuje im możliwość rejestracji, swobodę działania i możliwość prowadzenia legalnych działań;

17. wzywa Europejską Służbę Działań Zewnętrznych (ESDZ) do czynnego wspierania grup społeczeństwa obywatelskiego, które działają na rzecz poprawy poszanowania praw człowieka i demokracji w Arabii Saudyjskiej; wzywa delegaturę UE w Rijadzie do realizowania dynamicznego programu ochrony praw człowieka poprzez uczestniczenie w rozprawach sądowych w charakterze obserwatora i organizowanie wizyt w zakładach karnych;

Wtorek, 11 marca 2014 r.

18. powtarza swój apel o całkowite zniesienie tortur, kar cielesnych i kary śmierci oraz wzywa do natychmiastowego moratorium na wykonywanie wyroków śmierci w Królestwie Arabii Saudyjskiej; ubolewa, że Królestwo Arabii Saudyjskiej nadal wymierza karę śmierci za bardzo wiele przestępstw; zwraca się także do władz saudyjskich o zreformowanie wymiaru sprawiedliwości, tak aby wyeliminować wszystkie rodzaje kar cielesnych; z zadowoleniem przyjmuje w tym kontekście niedawne przyjęcie przez Królestwo Arabii Saudyjskiej przepisów, zgodnie z którymi przemoc domowa jest przestępstwem;

19. wyraża ubolewanie, że w styczniu zeszłego roku dokonano w Królestwie Arabii Saudyjskiej egzekucji poprzez ścięcie głowy; skazaną była Rizana Nafeek, pochodząca ze Sri Lanki pomoc domowa, która została ukarana za przestępstwo, którego rzekomo dopuściła się jako osoba nieletnia – dokonanie tej egzekucji stanowi jednoznaczne pogwałcenie Konwencji o prawach dziecka, wyraźnie zakazującej stosowania kary śmierci w odniesieniu do osób, które w chwili popełnienia przestępstwa nie ukończyły 18 lat;

20. wzywa władze Królestwa Arabii Saudyjskiej do dopilnowania, by wszelkie zarzuty dotyczące stosowania tortur i innego brutalnego traktowania były dokładnie i bezstronnie badane, by wszystkich domniemanych sprawców tych czynów postawić przed sądem oraz by żadnych zeznań, które przypuszczalnie zostały uzyskane poprzez stosowanie tortur, nie można było wykorzystywać jako dowód w postępowaniu karnym;

21. wyraża ubolewanie, że pomimo ratyfikowania Międzynarodowej konwencji w sprawie zakazu stosowania tortur, powszechnie wykorzystuje się zeznania uzyskane pod przymusem lub wskutek tortur; apeluje do władz Królestwa Arabii Saudyjskiej o zagwarantowanie całkowitego wyeliminowania tortur z saudyjskiego wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa;

22. jest poważnie zaniepokojony tym, że Królestwo Arabii Saudyjskiej jest jednym z państw, w których wciąż praktykuje się publiczne egzekucje, amputacje i chłostę; wzywa władze Królestwa Arabii Saudyjskiej do wprowadzenia przepisów zakazujących tych praktyk, stanowiących poważne naruszenie szeregu międzynarodowych dokumentów służących ochronie praw człowieka, których stroną jest Królestwo Arabii Saudyjskiej;

23. wyraża ubolewanie, że władze Królestwa Arabii Saudyjskiej nie wystosowały zaproszenia do specjalnego sprawozdawcy ONZ ds. tortur i specjalnego sprawozdawcy ONZ ds. obrońców praw człowieka, pomimo zaleceń Biura Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Praw Człowieka (OHCHR), by wszystkie państwa wystosowały oficjalne zaproszenia do specjalnych sprawozdawców ONZ;

24. apeluje do władz Królestwa Arabii Saudyjskiej o poszanowanie publicznych praktyk religijnych dotyczących wszystkich wyznań; z zadowoleniem przyjmuje utworzenie w Wiedniu Międzynarodowego Centrum Dialogu Międzywyznaniowego i Międzykulturowego pod patronatem króla Abd Allaha Ibn Abd al-Aziza (KAICIID), którego celem jest zachęcanie do dialogu pomiędzy wyznawcami różnych religii, wywodzącymi się z różnych kultur na całym świecie; zachęca władze do szerzenia umiarkowania i tolerancji dla różnorodności religijnej na wszystkich szczeblach systemu kształcenia, w tym w instytucjach religijnych, jak też w publicznym dyskursie dostojników publicznych i urzędników państwowych;

25. podkreśla konieczność poszanowania praw podstawowych wszystkich mniejszości religijnych; wzywa władze do podjęcia większych wysiłków, aby zapewnić tolerancję i współistnienie wszystkich grup religijnych; nalega na władze, aby w dalszym ciągu dokonywały przeglądu systemu edukacyjnego, tak aby wyeliminować istniejące dyskryminacyjne odniesienia do wyznawców innych religii lub osób o odmiennych przekonaniach;

26. wzywa władze Królestwa Arabii Saudyjskiej do określenia wieku małżeńskiego i podjęcia kroków w celu zakazania małżeństw dzieci zgodnie z ratyfikowanymi przez Królestwo Arabii Saudyjskiej konwencjami: Konwencją o prawach dziecka i Konwencją w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet (CEDAW);

27. zauważa, że 2013 r. król powołał pierwsze kobiety do Rady Konsultacyjnej Królestwa Arabii Saudyjskiej (Madżlis asz-Szura), w której jest obecnie 30 kobiet na 150 członków, oraz oczekuje dalszego rozwijania kontaktów i powiązań instytucjonalnych między Parlamentem Europejskim a Radą Madżlis asz-Szura; oczekuje wdrożenia oświadczenia króla, zgodnie z którym kobiety będą mogły głosować i kandydować w kolejnych wyborach samorządowych zaplanowanych na 2015 r., a następnie będą mogły głosować i kandydować we wszystkich pozostałych wyborach;

Wtorek, 11 marca 2014 r.

28. wzywa władze do uchylenia systemu opieki mężczyzny nad kobietą oraz ostrzega, że stosowanie prawa chroniącego kobiety przed przemocą domową, przyjętego w dniu 26 sierpnia 2013 r., odniesie skutki, jedynie jeśli system opieki mężczyzny nad kobietą zostanie zniesiony, ponieważ ogranicza on zdolność kobiet do zgłaszania przypadków przemocy domowej czy niegodziwego traktowania w celach seksualnych; wzywa również władze Królestwa Arabii Saudyjskiej do eliminacji wszystkich restrykcji dotyczących korzystania z praw człowieka przez kobiety, w tym z praw dotyczących swobody przemieszczania się, zdrowia, edukacji, małżeństw, zatrudnienia, osobowości prawnej i prawa do pełnomocnika w postępowaniu sądowym, a także do eliminacji wszelkich form dyskryminacji kobiet w prawie rodzinnym oraz w życiu prywatnym i publicznym, aby promować ich uczestnictwo w życiu gospodarczym, społecznym, kulturalnym i politycznym; z zadowoleniem przyjmuje ogólnoswiatową kampanię na rzecz zniesienia obowiązującego kobiety zakazu prowadzenia pojazdów; wzywa władze, by zaprzestały wywierania nacisków na tych, którzy opowiadają się za prawem kobiet do prowadzenia pojazdów; przypomina ponadto rządowi Arabii Saudyjskiej o jego zobowiązaniach wynikających z Konwencji w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet i z Konwencji o prawach dziecka oraz o zobowiązaniach nałożonych nań na mocy rezolucji Zgromadzenia Ogólnego ONZ nr 53/144, w której przyjęto deklarację ONZ o obrońcach praw człowieka; zwraca uwagę na konieczność promowania kampanii uświadliwiających, a także kierowania ich do mężczyzn, aby również oni byli świadomi praw kobiet oraz ogólnych konsekwencji społecznych ich nieprzestrzegania; kładzie nacisk na konieczność rozpowszechniania tych informacji na obszarach wiejskich i odizolowanych na terenie całego kraju;

29. z zadowoleniem przyjmuje najnowszą ustawę, która zezwala saudyjskim dziewczętom w prywatnych szkołach na uprawianie sportu, choć ubolewa, że prawa tego nie przyznano dziewczętom w szkołach publicznych; z zadowoleniem przyjmuje również dużą liczbę absolwentek uniwersytetów, która obecnie przewyższa liczbę absolwentów, oraz zachęca rząd do nasilenia starań na rzecz propagowania kształcenia kobiet; podkreśla jednak, że choć Saudyjki stanowią 57 % absolwentów wyższych uczelni w tym kraju, jedynie 18 % Saudyjek powyżej 15 roku życia podejmuje pracę zawodową – jest to jeden z najniższych wskaźników na świecie; wzywa rząd saudyjski do dokonania przeglądu i przeprowadzenia reformy systemu edukacji kobiet, tak by zwiększyć ich udział w życiu gospodarczym, skoncentrować się w większej mierze na poprawie ich kompetencji w dziedzinie przedsiębiorczości oraz sprostać wyzwaniom związanym z aspektem płci w otoczeniu regulacyjnym w celu poprawy dostępu kobiet do usług rządowych w zakresie udzielania zezwoleń na prowadzenie działalności; z zadowoleniem przyjmuje program szkoleń wprowadzony razem z Krajową Organizacją ds. Wspólnego Szkolenia, mający na celu przygotowanie dziewcząt do wejścia na rynek pracy, i podkreśla wysiłki władz saudyjskich podejmowane dla poprawy sytuacji dziewcząt w odniesieniu do szkoleń, a także dla zwiększenia ich możliwości w nowych sektorach zazwyczaj zarezerwowanych dla mężczyzn;

30. zachęca Królestwo Arabii Saudyjskiej do podejmowania wysiłków na rzecz promowania zdobywania przez kobiety wyższego wykształcenia, czego skutkiem są nowe trendy edukacyjne w tym państwie; zauważa, że w 2011 r. liczba kobiet uczących się w szkołach wyższych wynosiła 473 725 (w stosunku do 429 842 mężczyzn), podczas gdy w 1961 r. jedynie 4 kobiety miały status studentek, a liczba kobiet, które ukończyły studia, wyniosła 59 948 (w stosunku do 55 842 mężczyzn); zauważa również, że wyrażona w procentach liczba uczennic i studentek na wszystkich szczeblach edukacji wzrosła z 33 % w latach 1974–75 do 81 % w 2013 r.; z zadowoleniem przyjmuje program stypendiów międzynarodowych, który umożliwił naukę za granicą 24 581 studentkom, które otrzymały stypendia;

31. z zadowoleniem przyjmuje pierwsze licencje wydane kobietom prawnikom, lecz ubolewa nad tym, że system prawny jest w rękach sędziów płci męskiej wywodzących się ze środowisk religijnych; odnotowuje trwającą obecnie stopniową kodyfikację szariatu i wzywa do jej przyspieszenia, ponieważ brak kodyfikacji i tradycji precedensów sądowych często skutkuje znaczną niepewnością co do zakresu i treści prawa krajowego oraz pomyłkami sądowymi; jest zdania, że zapewnienie niezawisłości sądów oraz odpowiedniego szkolenia prawniczego sędziów ma zasadnicze znaczenie;

32. z zadowoleniem przyjmuje ratyfikowanie przez Królestwo Arabii Saudyjskiej czterech traktatów ONZ w dziedzinie praw człowieka, a mianowicie: Konwencji w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet (CEDAW, ratyfikowanej w 2000 r.), Konwencji w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania (CAT, 1997 r.), Konwencji o prawach dziecka (1996 r.) i Międzynarodowej konwencji w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji rasowej (1997 r.);

33. podkreśla znaczenie otwartej debaty wśród kobiet reprezentujących islamskie środowiska naukowe dotyczące interpretowania tekstów religijnych z perspektywy praw kobiet i równouprawnienia;

Wtorek, 11 marca 2014 r.

34. podkreśla, że wszelkie negocjacje w sprawie unijnej umowy o wolnym handlu, która obejmuje swoim zakresem Arabię Saudyjską, muszą przede wszystkim przewidywać surowe zobowiązania zapewniające ochronę kobiet i dziewcząt;

35. z zadowoleniem przyjmuje niedawną decyzję Ministerstwa Pracy w sprawie przyspieszenia procesu zatrudniania kobiet w różnych branżach sektora prywatnego, co doprowadziło do zwiększenia się liczby saudyjskich kobiet pracujących w sektorze prywatnym z 55 600 w 2010 r. do około 100 000 w 2011 r. i 215 840 pod koniec 2012 r.; z zadowoleniem przyjmuje decyzję Ministerstwa Pracy dotyczącą wprowadzania programów promujących zatrudnienie kobiet w ramach Funduszu Rozwoju Zasobów Ludzkich;

36. wzywa władze do poprawy warunków pracy i lepszego traktowania pracowników napływowych, ze zwróceniem szczególnej uwagi na sytuację kobiet pracujących jako pomoc domowa, które są szczególnie narażone na przemoc seksualną i często są praktycznie niewolnicami; zachęca rząd saudyjski do kontynuowania reform prawa pracy, a przede wszystkim do całkowitego zniesienia systemu sponsorowania (tzw. systemu kafala), i z zadowoleniem przyjmuje niedawny wniosek przedstawiony rządowi przez Krajowe Stowarzyszenie na rzecz Praw Człowieka, aby rekrutację pracowników napływowych prowadzić raczej za pośrednictwem agencji działającej w ramach Ministerstwa Pracy; z zadowoleniem przyjmuje niedawne starania o wprowadzenie krajowego prawa pracy, aby zapewnić standardową ochronę pracowników zatrudnionych w gospodarstwach domowych oraz ściganie pracodawców odpowiedzialnych za nadużycia seksualne, fizyczne i łamanie praw pracowniczych;

37. wzywa władze saudyjskie, by powstrzymały niedawne brutalne ataki wymierzone w pracowników migrujących oraz by uwolniły tysiące osób aresztowanych i przetrzymywanych w prowizorycznych ośrodkach, często ponoć bez zapewnienia im właściwych warunków lub opieki medycznej; zwraca się do krajów pochodzenia, by współpracowały z władzami saudyjskimi w celu zorganizowania powrotu tych pracowników do krajów pochodzenia przy jak najlepszym poszanowaniu praw człowieka; wyraża ubolewanie, że prawo pracy często nie jest wdrażane w zgodzie z normami międzynarodowymi oraz że wobec migrantów o nieuregulowanym statusie stosuje się nieuzasadnioną przemoc, tak jak miało to miejsce przy okazji interwencji w listopadzie 2013 r., podczas której zabito troje obywateli Etiopii, zatrzymano 33 000 osób, a około 200 000 migrantów o nieuregulowanym statusie deportowano;

38. z zadowoleniem przyjmuje ratyfikowanie przez Królestwo Arabii Saudyjskiej niektórych głównych konwencji MOP, m.in. Konwencji nr 182 dotyczącej zakazu i natychmiastowych działań na rzecz eliminowania najgorszych form pracy dzieci; pochwała przystąpienie Królestwa Arabii Saudyjskiej do Protokołu o zapobieganiu, zwalczaniu oraz karaniu za handel ludźmi, w szczególności kobietami i dziećmi (protokołu z Palermo); oczekuje wprowadzenia reform prawnych i politycznych, które zagwarantują wdrożenie tych wszystkich traktatów międzynarodowych;

39. zauważa, że Królestwo Arabii Saudyjskiej nie przyjęło niedawno nominacji na niestałego członka w Radzie Bezpieczeństwa ONZ;

40. jest zdania, że rozwiązaniem narastających problemów w zakresie bezpieczeństwa przedmiotowego regionu jest ustanowienie wspólnych ram bezpieczeństwa, z których nie byłby wykluczony żaden kraj i w których uwzględnione zostałyby uzasadnione interesy wszystkich krajów dotyczące bezpieczeństwa;

41. podkreśla zasadnicze znaczenie współpracy między UE a Królestwem Arabii Saudyjskiej dla walki z terroryzmem i brutalnym ekstremizmem oraz podkreśla, że aby była ona skuteczna, należy ją prowadzić przy poszanowaniu podstawowych praw człowieka i wolności obywatelskich; wzywa władze Królestwa Arabii Saudyjskiej do zwiększenia kontroli nad finansowaniem radykalnych bojówek poza granicami przez obywateli i organizacje charytatywne z Arabii Saudyjskiej; z zadowoleniem przyjmuje porozumienie w sprawie dotacji na rzecz uruchomienia Ośrodka ONZ ds. Walki z Terroryzmem podpisane przez Organizację Narodów Zjednoczonych i Królestwo Arabii Saudyjskiej dnia 19 września 2011 r. oraz decyzję Królestwa Arabii Saudyjskiej o finansowaniu działań tego ośrodka przez trzy lata;

42. jest zaniepokojony tym, że niektórzy obywatele i organizacje z Królestwa Arabii Saudyjskiej udzielają wsparcia finansowego i politycznego niektórym grupom politycznym i religijnym, zwłaszcza w Afryce Północnej, na Bliskim Wschodzie, w Azji, a w szczególności w Azji Południowej (w Pakistanie i Afganistanie), Czeczenii i Dagestanie, co może skutkować wzmocnieniem sił fundamentalistycznych i obskuranckich, które zagrażają wysiłkom polegającym na pielęgnowaniu demokratycznych rządów i sprzeciwiają się uczestnictwu kobiet w życiu publicznym;

43. wzywa władze Królestwa Arabii Saudyjskiej do współpracy z UE i partnerami międzynarodowymi w celu powstrzymania ruchów salafickich popierających antypaństwowe działania wojskowych rebeliantów w Mali, które prowadzą do destabilizacji całego regionu;

Wtorek, 11 marca 2014 r.

44. podkreśla, że Królestwo Arabii Saudyjskiej jest kluczowym członkiem Grupy Przyjaciół Narodu Syryjskiego; wzywa Królestwo Arabii Saudyjskiej, by przyczyniło się do wypracowania pokojowego i uwzględniającego wszystkie strony rozwiązania konfliktu syryjskiego, zwłaszcza w drodze wsparcia rozmów podczas drugiej konferencji genewskiej, bez warunków wstępnych; apeluje również o aktywniejsze wsparcie i udzielenie wszelkiej możliwej pomocy humanitarnej narodowi syryjskiemu, który ucierpiał w wyniku wojny domowej w Syrii; wzywa Królestwo Arabii Saudyjskiej do zaprzestania wsparcia finansowego, militarnego i politycznego udzielanego grupom ekstremistycznym oraz do zachęcania innych państw, by uczyniły to samo;
 45. ponawia apel do Królestwa Arabii Saudyjskiej o konstruktywny wkład w działania na rzecz pokojowych reform i dialogu narodowego w Bahrajnie oraz o mediacje w tym zakresie;
 46. wzywa władze Królestwa Arabii Saudyjskiej do włączenia się w pokojowy dialog z Iranem na temat stosunków dwustronnych i przyszłości regionu; ponadto z zadowoleniem przyjmuje wydane w dniu 24 listopada 2013 r. oświadczenie rządu Królestwa Arabii Saudyjskiej w sprawie wyniku porozumienia zawartego w Genewie z Iranem;
 47. wzywa UE i Królestwo Arabii Saudyjskiej do skutecznej współpracy w celu sprawiedliwego i trwałego zakończenia konfliktu między Izraelem a Palestyną;
 48. apeluje do instytucji UE o zwiększenie ich obecności w regionie i zacieśnienie stosunków roboczych z Królestwem Arabii Saudyjskiej poprzez zwiększenie zasobów, którymi dysponuje delegatura w Rijadzie, oraz poprzez zaplanowanie regularnych wizyt w tym państwie Wysokiej Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa;
 49. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Wysokiej Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa/wiceprzewodniczącej Komisji Europejskiej, Europejskiej Służbie Działań Zewnętrznych, Sekretarzowi Generalnemu ONZ, Wysokiemu Komisarzowi Narodów Zjednoczonych ds. Praw Człowieka, królowi Abd Allahowi Ibn Abd al-Azizowi, rządowi Królestwa Arabii Saudyjskiej oraz Sekretarzowi Generalnemu Centrum Dialogu Narodowego Królestwa Arabii Saudyjskiej.
-